

„Tuoj pat eik išpažinties“

Jeigu kada parpuls, vaike, tuoj pat eik Išpažinties ir dvasinio vadovavimo: parodyk savo žaizdą, kad ją atidžiai gydytų ir pašalintų bet kokią infekcijos galimybę, net jeigu tau skaudėtų lyg per tikrą operaciją. (Kalvė, 192)

kovo 23 d.

Tuoj apibendrinsiu tavo ligos istoriją: čia kritau, o ten kėliausi... Svarbus būtent pastarasis įvykis. Tad tęsk tas vidines grumtynes, nors ir eidamas

vėžlio žingsniu. Pirmyn! Gerai žinai, sūnau, kur gali patekti nekovodamas; viena bedugnė šaukiasi kitos. (Vaga, 173)

Būsi supratęs, kas tai yra nuoširdumas, rašydamas man: „Pratinuosi vadinti daiktus savo vardais ir ypač neieškoti pavadinimų tam, ko nėra.“ (Vaga, 332)

Abyssus, abyssum invocat... – Viena bedugnė šaukia kitą bedugnę, kaip jau buvau priminęs. Tai tikslus apibūdinimas, kaip elgiasi melagiai, veidmainiai, apsimetėliai, išdavikai; kadangi jiems nepatinka jų pačių elgesys, jie slepia nuo kitų savo suktybes, eidami nuo blogo prie blogesnio, kurdami prarają tarp savęs ir artimo. (Vaga, 338)

Nuoširdumas būtinas norint pasiekti didesnę vienybę su Dievu. – Jeigu tavo viduje, mano sūnau, yra „rupūžė“ – išleisk ją! Pirmiausia, kaip visada patariu, sakyk tai, ko

nenorėtų, kad kiti žinotų. Kai
išleidi „rupūžę“ per Išpažintį, kaip
tada būna gera! (Kalvė, 193)

Sąžinės patikrinimo valandą
saugokis nebylaus demono. (Kelias,
236)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/tuoj-pat-eik-ispazinties/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/tuoj-pat-eik-ispazinties/)
(2026-03-26)